

|| ज्यू वर्ता जी ||



|| माता वारंडाडेवी प्रसन्न ||

प्रगति संध्या

गुह्येरारीचा कर्दनकाळ



संपादक : लक्ष्मणराव पाटोळे



वर्ष : १

अंक : २

सोमवार दि. ०४ जनेवारी २०२१ ते रविवार दि. १० जनेवारी २०२१

पाने : ८ किंमत : ५/- रुपये

www.crimesandhya.com

महाराष्ट्रातील १४ जिल्ह्यांत वितरीत होणारे साप्ताहीक crimesandhyavasai@gmail.com

ठाणे ■ पालघर ■ मुंबई ■ जळगाव ■ नाशिक ■ थळे ■ बिठ ■ परभणी ■ पुणे ■ औरंगाबाद ■ लातूर ■ उसमानाबाद ■ सोलापूर ■ नांदेड

पालकमंत्री अमित देशमुखांनी फिरवली पाठ कंत्राटदार लावत आहेत शेतकऱ्यांची वाट



लातूर/राम पाटोळे

सार्वजनिक बांधकाम खात्याकडून होणारी रस्त्याची कामे दृष्टिंजे सरकारी बांधुसाठी एक मोठे कुरुंग असते. कारण रस्त्यासाठी लागणाऱ्या जमिनीचे अधिग्रहण करण्यापासून ते रस्त्याच्या कामाची कंत्राटे देवून प्रत्यक्षात रस्ते वांधयापर्यंत प्रवंड भ्राण्डाचार झालेला असतो आणि या भ्राण्डाचारात राजकीय नेतृत्वापासून प्रशासकीय तसेच पोलीस यंत्रणेतील लोकांपर्यंत सगळ्यांनीच हात ध्वळू घेतलेले असतात. त्यामुळे रस्त्याची कामे तर निकृष्ट दूर्जाही होतातच, पण या रस्ते वांधयाच्या कामात रस्त्या लागत जमिनी असलेल्या शेतकऱ्यांनी मोठी फसवणूक होते आणि काहीही संरंधन नसताना त्याच्यावर आत्महत्येची पाली येते.

लातूर जिल्हात असाच प्रकार उघडकीस आला आहे. निलंगा ते शहाजारी औराद या २० किमी अंतराच्या रस्त्याच्या कामात असाच घोटाळा झाला आहे. कारण या रस्त्याचे बांधकाम करण्याचा शिंदे डॅफलपर्स प्रा.ली.तोंके विवेक भुजवळ या कंत्राटदारांने रस्त्याचे काम तर निकृष्ट दूर्जाही आहे. शिवाय या कामात रस्ते बांधकामासंबंधीचे सर्व नियम धब्बावर बसवित आले आहे आणि सर्वत धक्कादायक दृष्टिंजे या रस्त्यालगत असलेल्या ६ गावातील शेतकऱ्यांनी या कंत्राटदाराने चुना लावलाय. त्यामुळे फसवणूक झालेल्या एका शेतकऱ्यांने आत्महत्या करण्याचा प्रयत्न केला होता.



लातूरचे पालकमंत्री अमित देशमुख यांनी या गंभीर घोटाळ्याकडे लक्ष देण्याची गरज आहे. अन्यथा लातूर सारख्या दुळक्याग्रस्त जिल्हात अगोरदरच निसर्गाचे बळी ठरलेल्या शेतकऱ्यांना कंत्राटदारही फसवायला लागले, ते शेतकऱ्यावर आत्महत्येची पाठी येईल. सार्वजनिक बांधकाम मंत्री अशोक चव्हाण हे सुद्धा मराठवाड्यातले आहेत, असे असताना आहेत का? असा सवाल धिक्कारायक घटन्यात होता. यासाठी विचारात आहे. दुळक्याग्रस्त जिल्हात कोणीही विकास कामे करताना सर्वात प्रथम तिथल्या शेतकऱ्याचा विचार करण्याला हवा. पण मार्गील भाजपा सरकारने जिल्हातील रस्त्याची ...पान ७ वर

थकीत पगाराचा वाद प्राणावर बेतला नोकराने मालकाचा जीवच घेतला

जंबोटी/क्राईम रिपोर्टर

नोकर आणि मालक यांच्यात कधी ना कधी कामाच्या मोबाइल्यावरून वाद होताच असतो. त्यातच लॉकडाऊनच्या काळात बन्याच लोकांच्या धंधावर परिणाम झाला होता. जंबोटी येथे राहणाऱ्या विजय अवलळकी याच्या फोटोग्राफीच्या धंधावरही लॉकडाऊनचा परिणाम झाला होता. त्यामुळे एक नोकराचा दोन महिन्याचा पापार थकला होता. आगोरदरच पगारावरून त्या दोघांमध्ये वाद होता. त्यात दोन महिन्याचा पापार धक्कातच त्या नोकराने आपल्या मित्रांच्या मदतीने सरल मालकाची हत्या केली. या घटनेमुळे जंबोटीमध्ये खल्लबळ भाजली असून पोलिसांनी सर्व आरोपीना अटक केली.



विजय अवलळकी याचे जंबोटी बस्थानकजवळ फोटोचे दुकान आहे. ते जंबोटी परिसरातील कॅफ उमदे तरण व्यवसायीक फोटोग्राफर म्हणून परिचित आहेत. आपल्या पत्ती, मुतुसीही जंबोटी येथे च ...पान २ वर

वासनेया मोहापारी मातृत्व कळकित झाले प्रियकरासाठी आईने मुलालाच ठार केले

सोलापूर/इरप्पा वोरीकरजी

वासनेया आहारी गेलेला पुरुष असो कि स्त्री असे त्यांना समाजाची किंवा नात्या गोत्याची अजिबात परवा नसते. अशावेळी त्यांच्या अनेतिक संबंधाच्या आड येणाऱ्या रक्ताच्या नात्याचाही ते विचार करीत नाहीत. काणण शरीरसुखाच्या आनंदाच्या डोहात ते आकठ बुडून घेतेले असतात. त्यामुळे आपल्या या सुखाच्या आड कुपीही येऊ नये अशी त्यांची इच्छा असते, अशावेळी त्यांच्या अनेतिक संबंधाच्या आड येणाऱ्या रक्ती येती ते मार्गे पुढे पाहात नाहीत. सोलापूर जिल्हातील परितेवडी येथे एक जन्मात्वात अईनेच अनेतिक संबंधाच्या आड येणाऱ्या आपल्या तरुण मुलाचा प्रियकराच्या मदतीने खून करून मायलेकाच्या पवित्र नात्याला डांवर फासले. या प्रकरणी आरोपी आई आणि तिच्या प्रियकराला पोलिसांनी अटक केली आहे.

अनेतिक संबंधात आड येणाऱ्या मुलाचा आईनेच प्रियकराच्या मदतीने खून केलेल्याची घटना मात्र नसते. तो वर परस्परविषयी आकर्षण असते तोवर हे संबंध टिकतात. पण वासनेयोटी गळाला लागलेली बाई जेंड्हा गव्हात पडण्याचा प्रयत्न करते, तेंदुळा मात्र तिला तिच्या प्रियकराक याच्याचा मार्गांतून घेतवात. मुगवासव येणे राहणारी पण परिपासून विभक्त राहणाऱ्या एका महिलेचे इरासा बाबू जगजंपी नात्याचा इसमाशी सुत जुळेले आणि दोघांची रासलीला सुरु झाली. मात्र इरासाणाने आपल्या लग्नी लग्न करावे अशी त्या महिलेची इच्छा होती. पण त्याला मात्र हे लौढणे गव्हात वांधून घ्याच्ये नहवते. त्याला फक्त तिच्याशी मोजमज करायची होती. पण ती गव्हात पडण्याचा प्रयत्न करीत आहे हे लक्षत येताच त्याने तिच्या कामाच्या ठिकाणी जाऊन तिची निरुप दृष्टी केली. या प्रकरणी पोलिसांनी आरोपीना अटक केली आहे.

अनेतिक संबंधात आड येणाऱ्या मुलाचा आईनेच प्रियकराच्या मदतीने खून केलेल्याची घटना मात्र नसते. तो वर परस्परविषयी आकर्षण असते तोवर हे संबंध टिकतात. पण वासनेयोटी गळाला लागलेली बाई जेंड्हा गव्हात पडण्याचा प्रयत्न करते, तेंदुळा मात्र तिला तिच्या प्रियकराक याच्याचा मार्गांतून घेतवात. मुगवासव येणे राहणारी पण परिपासून विभक्त राहणाऱ्या एका महिलेचे इरासा बाबू जगजंपी नात्याचा इसमाशी सुत जुळेले आणि दोघांची रासलीला सुरु झाली. मात्र इरासाणाने आपल्या लग्नी लग्न करावे अशी त्या महिलेची इच्छा होती. पण त्याला मात्र हे लौढणे गव्हात वांधून घ्याच्ये नहवते. त्याला फक्त तिच्याशी मोजमज करायची होती. पण ती गव्हात पडण्याचा प्रयत्न करीत आहे हे लक्षत येताच त्याने तिच्या कामाच्या ठिकाणी जाऊन तिची निरुप दृष्टी केली. या प्रकरणी पोलिसांनी आरोपीना अटक केली आहे.

अनेतिक संबंधाचा भयानक शेवट झाला विवाहित प्रेयसीचा प्रियकराने खून केला



बेलगाव/क्राईम रिपोर्टर

अनेतिक संबंध हे प्रेमातून नव्हे तर वासने पोटी निर्माण झालेले असतात. त्यामुळे अशा संबंधाना कोणतेही भविष्य नसते. जोवर परस्परविषयी आकर्षण असते तोवर हे संबंध टिकतात. पण वासनेयोटी गळाला लागलेली बाई जेंड्हा गव्हात पडण्याचा प्रयत्न करते, तेंदुळा मात्र तिला तिच्या प्रियकराक याच्याचा मार्गांतून घेतवात. मुगवासव येणे राहणारी पण परिपासून विभक्त राहणाऱ्या एका महिलेचे इरासा बाबू जगजंपी नात्याचा इसमाशी सुत जुळेले आणि दोघांची रासलीला सुरु झाली. मात्र इरासाणाने आपल्या लग्नी लग्न करावे अशी त्या महिलेची इच्छा होती. पण त्याला मात्र हे लौढणे गव्हात वांधून घ्याच्ये नहवते. त्याला फक्त तिच्याशी मोजमज करायची होती. पण ती गव्हात पडण्याचा प्रयत्न करीत आहे हे लक्षत येताच त्याने तिच्या कामाच्या ठिकाणी जाऊन तिची निरुप दृष्टी केली. या प्रकरणी पोलिसांनी आरोपीना अटक केली आहे.

अनेतिक संबंधात आड येणाऱ्या मुलाचा आईनेच प्रियकराच्या मदतीने खून केलेल्याची घटना मात्र नसते. तो वर परस्परविषयी आकर्षण असते तोवर हे संबंध टिकतात. पण वासनेयोटी गळाला लागलेली बाई जेंड्हा गव्हात पडण्याचा प्रयत्न करते, तेंदुळा मात्र तिला तिच्या प्रियकराक याच्याचा मार्गांतून घेतवात. मुगवासव येणे राहणारी पण परिपासून विभक्त राहणाऱ्या एका महिलेचे इरासा बाबू जगजंपी नात्याचा इसमाशी सुत जुळेले आणि दोघांची रासलीला सुरु झाली. मात्र इरासाणाने आपल्या लग्नी लग्न करावे अशी त्या महिलेची इच्छा होती. पण त्याला मात्र हे लौढणे गव्हात वांधून घ्याच्ये नहवते. त्याला फक्त तिच्याशी मोजमज करायची होती. पण ती गव्हात पडण्याचा प्रयत्न करीत आहे हे लक्षत येताच त्याने तिच्या कामाच्या ठिकाणी जाऊन तिची न

ਪਾਨ ਈ ਵਰ੍ਗਨ....

पण गहल त्याकडे दर्लक्ष करायचे त्यातच सोमवारी

या सुमारास मनोज आपली मजुरी मागण्यासाठी पुन्हा एकदा या घरी गेला. त्यामुळे पैसे मागण्यासाठी मनोज घरी आल्याने याचा राग आला. त्यामुळे त्या दोघानी मनोजला दांडक्याने बेदम मारहाण याचा खूनच करून टाकला. याप्रकरणी उल्हासनगर हिंललाईन ठाण्यात बंटी आणि राहुलच्या विरोधात खुनाचा गुन्हा दाखल आला असून दोघानाही अटक करण्यात आली आहे. आता पोलीस मजुरीच्या पैशयाच्या वादातून खून झाला की खुना मागे आणखी काही आहे, याचा शोध घेत आहेत.

थकात पगाराचा वाद प्राणावर ..

यात्रा आहेत. त्याचा फोटोग्राफरच्या व्यवसाय हा अंतिशय चागल्या ते चालवत होते. ते आपल्या हाताखाली दोन, तीन कामगार घेऊन रत होते. त्यामुळे त्याचा व्यवसाय हा जांबोटी, खानापूर परिसरात व भरभराटीला आला होता. या व्यवसायातील नव नवे तंज्जन शिकून घेतल्याने या परिसरातील त्याचे एकमेव असे फोटोग्राफरचे होते. जेथे सगळ्या सुविधा मिळत होत्या. गेल्या १५ ते २० वर्षांपूर्वी आपल्या व्यवसायाची सुरवात केली होती. या अगोदर या परिसरातील फोटो डेव्हलपिंगसाठी बेळगवला यावे लागत होते. परंतु आता परिसरातच विजय अवलळकी याचे फोटो ग्राफरचे अद्यावत दुकान लोकांची गैरसोय दूर झाली होती. संपूर्ण देशात कोरोनाचा कहर लॉकडाऊन करण्यात आले होते. या काळात विजय अवलळकी आपल्या व्यवसायाच्या माध्यामातून सामाजिक बांधिलकी ही जपली यांनी या काळात समाजासाठी सामाजिक काम ही केले होते. याच लॉकडाऊनमुळे प्रत्येक व्यवसायाला झाल बसली असल्याने त्याचा गर परिणाम प्रत्येक व्यवसायावर जाणवत होता. तसा परिणाम विजय यांच्या फोटो ग्राफरच्या व्यवसायावरही झाला होता. त्याच्या फोटो मोमध्ये रामचंद्र कांबळे हा तरुण गेल्या दोन-तीन वर्षांपासून तो कडे कामाला होता. तो ही जांबोटी येथीलच असल्याने त्याला ही ल गावातच काम मिळाले म्हणून तो अनंदात होता. तसे विजय की देखील त्याला कामाच्या बाबतीत सांभाळून घेत होते. पण तरीही याच्या बाबत काही तरी चुका करायचा. फोटो इंडिटींग त्याला करता होते. तरीही त्याला काम शिकण्याची त्याला ते संधी देत होते. रामचंद्र याचे शिक्षण फारसे झालेले नव्हते. त्यामुळे तो कामात तसा कच्चाच याच्या बरोबरचे इतर कामगार काम व्यवस्थीत करीत होते. परंतु तेच मचंद्र यांच्या हातून होत नव्हते. त्यामुळे मालक या नात्याने विजय कथी समजावत होते. तर कथी कामात सुधारणा कर. बाकीच्या इतर कडे लक्ष देत जावू नकोस असा सल्ला देत होते. तर कथी त्या दोघात बूऱ्यावादादी ही होत होती. मालक या नात्याने कामात काही चुक गर विजय त्याला बोलत होते. याचा त्याला राग येत होता. विजय काम करण्याची संधी देत होते. परंतु त्याच्या कामात काहीच सुधारणा होती. आणि तो सांगूनही त्याचे काही एक ऐकत नव्हता. त्यामुळे यांनी त्याला कामाच्या बाबतीत काही सांगण्याचे सोइनच दिले होते. कोरोनाच्या महामारीने संपूर्ण देशात लॉकडाऊन पुकारण्यात आल्याने परिणाम सर्वच व्यवसायावर झाला होता. परिणामी फोटो ग्राफर विजय यांचा धंदा ही बसलेला होता. त्यातच कुठलेही धार्मिक लग्न, सोहळे यावरती बंदी घालण्यात आल्याने फोटो व्यवसायीकांचा अंतिंश : कोलमडला होता. विजय अवलळकी यांना सामाजिक कामाची असल्याने या महाभयंकर संकटाट ते आपल्या परीने सामाजिक काम देते. त्यांनी या काळात आपल्या धंदयाकडे पूर्णता:दुर्लक्ष केले आणि कोरोना काळात सामाजिक बांधिलकी जपत त्यांनी सामाजिक लक्ष घातले होते. याचा परिणाम जो काही त्याचा धंदा होत होता. तो वेशेश असे काही वावगे बाट नव्हते. व्यवसायाला फटका बसल्याने आपल्याकडील कामगार ही कमी केले होते. त्यांना लॉकडाऊननंतर

त्याच्या लक्षात आल्यावर त्या पाचजणाना त्याच्या मृतदहाचा विलहव लावण्याचे ठरविले. त्यावेळी त्यांनी आपल्याकडील त्याच धारदार चावाचे शीर आणि धड वेगळे करून टाकले.ते दोन्ही त्यांनी वेगवेगळे ठेकाणी खड्डा करून पुरुन टाकले.त्याचे शीर त्यांनी त्या जंगलात एसेसोट होते.त्याच्या मागील बाजूस खड्डा काढून पुरले तर धड त्यांनी चिख जंगलातील दुसऱ्या बाजुला नेऊन पुरले.त्याचे काम तमाम करून ते पाच जण रात्रीच्या अंधारात आपल्या गाडीवरून जंगलातून जांबोटी येथे परत त्या रात्री कामासाठी गेलेले विजय हे रात्री उशिरा पर्यंत परत आहात.दुसऱ्या दिवशी ही ते सकाळपर्यंत परत आले नाहीत म्हणून त्याच्या यरच्या लोकांनी त्याच्या मोबाईलवर संपर्क साधण्याचा प्रयत्न केले होता.त्याचा मोबाईल त्यावेळी स्विच ऑफ येत होता.त्यामुळे त्याची मुल आणि पत्ती या दोघी चिंतें होत्या.त्यांनी त्याचा शोध घ्यायला सुरव केली.परंतु संध्याकाळ पर्यंत त्याचा शोध लागला नसल्याने त्याची मुल वैदही हिने आपले वडिल विजय अबलुक्की हे दि.२५ डिसेंबर २०२० चे.

बातची

ਸਾਮਨਵਾਰ ਵਿੰਦੀ, ੦੪ ਜਾਨਵਰੀ ੨੦੨੩ ਤੋਂ ਸ਼ਵਨਵਾਰ ਵਿੰਦੀ, ੩੦ ਜਾਨਵਰੀ ੨੦੨੩ | ਪ੍ਰਾਕੁਮ ਕੇ ਸੰਘਾ

विवाहितेचा सहवास त्याला चांगलाच .

सौंदर्य हे नावाप्रमाणेच होते.ती मदमस्त आणि सेक्सी होती.तसे तिचे कुंदूंब सधन म्हणून परिचीत होते.तिचा नवरा एका चांगल्या कंपनीत नोकरी करत होता.सकाळी लवकर कामाला गेला की,रात्री उशिराच तो घरी परतत होता.दिवसभर मुले शाकेत गेली असल्याने व नवरा नोकरीनिमित्य बाहेर जात असल्याने मोहिनीला दिवस खायला उठत होता.ती आपला दिवसाचा रिकामा वेळ आपल्या मोबाईलवर व्यतीत करीत होती.तशी ती ही सुशिक्षीत असल्याने तिला मोबाईलमधील व्हॉट्सअप आणि टिकटॉक हे कळत होते. वयाच्या तिशीतील मोहिनी ही सेक्सच्या बाबत जरा उदासिनच दिसत होती. तिच्या आणि तिच्या नवन्याच्या वयात कमीत कमी १५ वर्षांचे अंतर होते. तो दिवसभर थकून भायगून रात्री घरी आला की लगेच झोपी जात होता. त्यातच मोहिनीची जवानी तिला खायला उठत होती. नवरा बेडवर ढागाढरु आधानयम गु,राज.न.२०३/२०२० भा.द.वा.कलम ४,८,१२, असा कलमान्वे गुन्हा दाखल करून पोलीसांनी तिला ही ताव्यात घेऊन तिच्याकडे ही चौकशी केली असता तिने ही आपला गुन्हा कबुल केला. या घटनेचा पुढील तपास पो.उप.निरी.महेश डॉगरे हे करत आहेत. विवाह बाह्य संबंधात महिला जर भरकटत गेली की ती कोणाचीच राहत नाही. तिला आपल्या प्रियकरा शिवाय कुणीच नको असतो, म्हणून तर तिची त्याच्यासाठी काहीही करण्याची तयारी असते. मोहिनीचे ही तसेच झाले. ती या संबंधात भरकटत गेली. टिकटॉकवरून अल्पवरीन मुलाबरोबर झालेली मैत्री शरीरिक संबंधात बदलली, त्याला ते दोघे ही चटावल्याने दोघेही वाहवत गेले. पण असे संबंध कितीही झाकले तरी ते एक ना एक दिवस उघड होतातच तसेच त्याचे ही झाले होते. नवन्याने त्या दोघांना ही समज देऊन ही ते दोघे ही पेकून नमल्याने त्याची परिपीटी गऱ्ह्यात याली होती

नराधमाची वासना उफाळन आली.

झापली असली तरी कामभावनच्या तळमळीने तो आपलो कुस नहमो बदलत असे. याचे तिच्या नवन्याला कार्हीच वाट नव्हते. तो कामावरून थकून भागून घरी येत असल्याने आणि वयोमानपरत्वे त्याची कामभावना थेडी शिथील झाल्याने तो तिच्याकडे लक्ष देत नव्हता. महिन्यातून एकदा किंवा दोनदाच तिचा नवरा तिला आपल्या अंगावर घेत होता. तो लगेच ढेपाळत असल्याने त्यातून तिची ती इच्छा पूर्ण होत नव्हती. असेच दिवसामागून दिवस जात होते. हल्सी तिने मोर्बाईलमधील टिकटॉकवर आपले लक्ष जास्त केंद्रित केल्याने टिकटॉवरतीच तिला एक मित्र भेटला होता. त्यादोघांची ही ओळख त्या माध्यमातून झालेली होती. ते दोघे दरोज चॅटिंग करू लागले होते. परंतु या अभासी दुर्नियेत कोण कसा भेटेल है सांगता येत नाही. तरीही

जी वनात पुढे जात असताना प्रत्येक माणूस नेहीच मारे वळून बघत असतो. कारण त्याला भूतकाळातील उणीवा पुढे वर्तमान आणि भविष्य काळासाठी भरून काढायचा असतात. झालेल्या चुका सुधारून पुढे जायचे असते म्हणून तो मागे वळून बघत असतो. पण २०२० हे वर्ष इतके भयानक होते की जगातल्या कुठल्याही माणसाची त्याकडे मागे वळून २०२० कडे पाहण्याची हिम्मत होणार नाही. जणू काही गत वर्ष म्हणजे जगासाठी एक भयानक असे काळेकुट्ट स्वप्न होते. त्यामुळे त्याचा आता विचारही नको. २०२० हे कोरोना ईयर म्हणूनच ओळखले गेले. कारण या कोरोना वर्षाने जगभरातील ६ कोटी लोकांना आपल्या राक्षसी पंजात जखडले होते. त्यातील जवळपास एक कोटी लोकांचा मृत्यू झाला. आजवर दोन महायुद्धात सुद्धा इतकी माणसे मेली नसतील, जितकी कोरोनाने मेली. आणि अजूनही म्हणजे २०२१ मध्येही त्याचा प्रकोप संपलेला नाही. फक्त मागील वर्षाच्या तुलनेत त्याचा प्रभाव काही प्रमाणात ओसरलेला आहे आणि आता कोहीड शिल्ड म्हणजेच कोरोना प्रतिबंधक लस आल्यामुळं कदाचित कोरोनाचे दृष्टचक्र संपुष्टात येईल. पण कोरोनाने जगात जो हाहाकार माजला होता तो जग कदापि विसरणार नाही. त्यामुळे २०२१मध्ये प्रवेश करताना जणू काही काळाच्या जबड्यातून आपण बाहेर पडत आहोत ही भावना प्रतेकाच्या मनात आहे. त्यामुळे २०२१ तरी सुख समाधानाचे असेल का असा प्रश्न सुद्धा मनात निर्माण होतोय. आश्चर्याची गोष्ट अशी की माणसाने विज्ञानात प्रचंड अशी प्रगती केली आहे. माणसाने चंद्रा सारख्या परग्रहावर पावूल ठेवले. १२ ते १५ हजार किमी पर्यंतची टार्मेंट गाठणारी खतरनाक क्षेपणास्त्रे बनवली. इन्फॉर्मेशन टेक्नोलॉजीच्या माध्यमातून संपूर्ण जगाला जवळ आणले. पण कोरोना समोर मात्र हात टेकले होते. कारण

कारानावर लेस शाध्याला जगभराताल सव शास्त्रज्ञाना तब्बेले
एक वर्ष लागले. त्यामुळे विज्ञानाच्या सुद्धा मर्यादा स्पष्ट झाल्या
आहेत. कोरेनाची भयानकता जगाने अनुभवल्यानंतर आत
काही देश त्याला जैविक हत्यार बनवण्याचा प्रयत्न कराले.
त्याच्या माध्यमातून जगात दहशत निर्माण करण्याचा प्रयत्न
करतील. त्यामुळे भविष्यात जैविक अस्रांवर बंदी घालण्यासाठी
जगातील शांतताप्रिय लोकांनी आतापासूनच आवाज
उठवण्याची गरज आहे. आणि विस्तार वादाच्या स्पर्धेत जगातला
काही देश संपूर्ण जगाचाच सर्वनाश करतील, अशी आता भीत
वाटायला लागली आहे. कारण चीनने त्याची सुरुवात केली
आहे. पण कोरेनामुळे येवढं प्रचंड नुकसान होऊनही जगात
चीनचा बाल ही बाका केलेला नाही. पण आता मात्र अशी
संकटातून मार्ग काढण्याची आणि ज्यांच्यामुळे अशी भयंकर
संकटे येऊ शकतात. त्यांना रोखण्याची आवश्यकता आहे,
युनोने यावर गांभीर्याने विचार करण्याची आवश्यकता आहे.
कारण अजूनही लोकांमध्ये कोरेनाची प्रचंड दहशत आहे.
त्यातच ब्रिटनमध्ये नव्याने निर्माण झालेल्या कोरोना सदृश्य
रोगाने जगाची चिंता आणखी वाढवली आहे. त्यामुळ २०२३
साल तरी जगासाठी सुरक्षित असेल का? याची प्रत्येकाला
चिंता आहे. कारण कोरेनाने केवळ एक कोटी लोकांचा बळी
घेतला असे नाही, तर संपूर्ण जगाच्या अर्थव्यवस्थेचे कंबराव
मोडून टाकले. आणि त्याचा सर्वांधिक परिणाम भारता सारख्या
गरीब देशांवर झाला आहे. कोरोना काळात त्याचा प्रादुर्भाव
रोखण्यासाठी जो लोकडाऊनच पर्याय निवडण्यात आला, त

गोष्टी स्वतः कडे असाव्या लागतात त्याची उपयुक्ता ओळखून त्या जपून ठेवणे. पैसा हा त्यापैकीच एक आहे. कारण काही लोकांकडे पैसा आला की त्याची वारेमाप उधळपट्टी केली जाते. नको त्या गोष्टीवर पैसा उधळला जातो आणि जेव्हा संकट येते आणि पैशाची आवश्यकता असते. तेंव्हा मात्र झोळी रिकामी असते. कोरोनाच्या संकट काळात बन्याच लोकांच्या बाबतीत असे घडले आहे आणि सुरवातीच्या काळात म्हणजे लॉकडाऊन सुरु झाल्यानंतर लोकांचे पैशा अभावी प्रचंड हाल झाले. कित्येकांवर तर त्यांच्या मुला-बाळांना ठार मारून आत्महत्या करण्याची पाळी आली. नोकरी धंदा गेल्याने घरात बसावे लागले. त्यामुळे दोन वेळच्या सोडाच एक वेळच्या जेवणाचे सुद्धा वांदे झाले होते. पैसाच नसल्याने अन्नधान्य आणायचे कुटून? आणि जिथे खायचे वांदे होते तिथे आजारपण आणि इतर गोर्टीसाठी पैसा आणायचा कुटून? त्यामुळे आजारी माणसाला उपचाराविना घरातच तडफडून मरावे लागले होते. कोरोनाचा सगळ्यांनाच फटका बसल्याने कोण कुणाला मदत करणार? अशी परिस्थिती निर्माण झाली होती. म्हणूनच या भयंकर अनुभवातून माणसाने योग्य धडा घ्यावा आणि नव्या वर्षात वाटचाल करताना आपल्याला काय करायला हवे कोणत्या दिशेने जायला हवे आणि मुख्य म्हणजे घरातील विस्कटलेली आर्थिक घडी पुन्हा व्यवस्थित बसवण्यासाठी कशा प्रकारे मेहनत करायला हवी हे ठरवूनच त्या दृष्टीने पावले टाकावीत. शेवटी प्रत्येक माणसाच्या जीवनात काहीना काही संकटे येतातच, पण त्यावर मात करण्यासाठी संकटातून धडा घेणे महत्वाचे असते. कोरोनाच्या संकटातून जग हळूहळू सावरते आहे. मात्र भविष्यात अशी संकटे येऊ नयेत यासाठी काहीतरी कठोर आणि ठोस उपाययोजना करणे खूप गरजेचे आहे.

प्रवाशांची सहनरीलता संपलीय!



को रानाचे कारण पुढे करून लोकडाऊनचा
काळात बंद करण्यात आलेली लोकल
ट्रेन सेवा अद्यापही सर्व सामान्य प्रवाशांसाठी ब
आहे. त्यामुळे मुंबई बाहेरून मुंबईला कामाला
जाणाऱ्यांची प्रचंड गैरसोय होतेय. विरार वरून
चर्चगेटला आणि कल्याण वरून सीएसटीला
एसटीने जाताना किमान साडेतीन तास लागतात
त्यामुळे लोकं वेळेवर कामाच्या ठिकाणी पोहार
शकत नाहीत. परिणामी प्रत्येक वेळी लेट मार्क
लागून काहीच्या नोकन्या गेल्यात. पण केंद्र
किंवा राज्य सरकारला त्याच्याशी काहीही
घेणेदेणे नाही. लोकल ट्रेन सुरु करण्याबाबत ते
एकमेकांकडे बोटे दाखवून वेळ
मारून नेत आहेत. त्यामुळे
लोकांच्या सहनशीलतेचा
अक्षरश: कडेलोट झालाय.

संद्या स्ट्रोक

सोनू जाधव

जाधव

आणि सर्वसामान्य रेल्वे प्रवाशांमध्ये सुद्धा संतात आहे. कोरोनाच्या भीतीने आणखी किती दिवस लोकल ट्रेन बंद ठेवणार असा संतप्त सवाल लोक करीत आहेत. लोकांचा आता संयम मुट्ठी चालला आहे, तेंब्हा नवीन वर्षांत तरी सरकारने लोकल ट्रेन मुरु करून एसटीने प्रवास करणाऱ्या मुंबई बाहेरच्या कर्मचाऱ्यांची ससेहोलपट थांबवावी. कारण कोरोनाचा प्रादुर्भाव जर आत कमी झालेला असेल आणि लस लवकरच येण असेल, तर लोकल ट्रेन सर्वसामान्यांसाठी मुरु करायला काय हरकत आहे. कारण मुंबईच्या मध्य, पश्चिम, हार्बर आणि ट्रान्स हार्बर या चार मार्गावरून रोज ९० लाख प्रवासी प्रवास करतात त्यातील बहुसंख्य हे नोकरदार प्रवासी असल्यांनी नियमित प्रवास करणारे आहेत. पण सर्वसामान्य प्रवाशांना लोकल ट्रेन प्रवासाची मुभा नसल्याने या सर्वांची प्रचंड गैरसोय होत आहे. कारण एस

किंवा अन्य वाहनातून रस्ते मागणी प्रवास करून वेळेवर कामाला किंवा कामावरून घरी पोचणे गैरसोयीचे ठरत आहे.

या प्रवासात लोकांचे प्रचंड हाल सुरु आहे त्यामुळे नेहमी रस्ते मार्गे प्रवास करणारे लोक सरकारच्या शंभर पिढ्यांचा उद्धार करीत आहेत काय करणार लोकांच्या यातना जर सरकारला काळात नसतील, तर त्यांनी सरकारच्या विरुद्ध बोलू नये. सरकारला जर लोकांच्या आरोग्याची एवढी काळजी आहे. तर त्यांनी लोकांना घरी बसवून पोसावे. पण ते शक्य नाही करांजिथे सरकारी कर्मचाऱ्यांचा पगार द्यायला सरकारकडे पैसा नाही. तर सरकार घरी बसलेल्या लोकांना काय पोसाणार! म्हणूनच सरकारने आता अधिक वेळ न दवडता लोकल ट्रेन सर्वांसाठी खुली करावी.

मोबाईल नंबर : ७०२१४७६१५

નવ કરોકાચે સંકદ

दिशायन



भा रतात कोरोना विषाणू प्रसार आटोक्यात असल तरी परदेशात कोरोनाने थैमान घातले आहे त्यामुळे परदेशातून पुन्हा कोरोनाचा शिरकाव भारतात होऊ नये यासाठी शासनाने निर्बंध लागू केले आहेत. युरोपात या नवकोरोना विषाणूची दुसरी लाट आली आहे, ही दुसरी लाट महाभयंकर असल्याचे आपण माध्यमांमधून ऐकले आहे. या नव्या विषाणूला शास्त्रीय भाषेत म्युटेशन व्हेरिअन्ट असे म्हटले जात आहे. त्यामुळे खूप सावधिगिरी बाळगावी लागणार आहे.

२०२० या वषमरात कारानाचाच कहर पाहायला मिळाला. पण वर्ष संपले तरी कोरोनाचा एकिंठ घेण्याचे काही नाव घेत नाही. कोरोनाला रोखण्यासाठी लस, औषधे आणि उपचार पद्धती शोधण्याचे अतोनात प्रयत्न सुरु आहेत. प्रयत्नांना काही अंशी यशाही मिळत आहे. तर दुसरीकडे आपल्या मनातली भीती काही अंशी कमी झाली आहे. शारिरिक दूरी, स्वच्छता आणि मुखपट्ट वापरण्याने कोरोनापासून बचाव करता येऊ शकतो कुख्यात कोरोना विषाणू माणसाच्या शरीरात शिरतो त्याच्यातील प्रतिकार क्षमतेवर हळा करतो आणि माणसाला कमकूवत बनवतो. सार्स कोविड २ विषाणूच्या कुटूंबामधून कोरोना येतो. या विषाणूमध्येसुद्धा जेनेटिक मटेरियल असते. त्यानुसार त्याचे डीएनए आणि आरएनए विषाणू असे वर्गीकरण केले जाते. हे जेनेटिक मटेरियल म्हणजे न्यूक्लिओटाइड्सची विशिष्ट क्रमाने लावलेली रांग असते. चार अमिनो एसिड्सचे ठोकळे एका विशिष्ट क्रमात जोडले की या विषाणूचा जीनोम तयार होतो. समजा, हे चार ठोकळे आहेत अ, ब, क आणि ड. तर जेव्हा 'अ' ला दिलेली जागा उडी मारून 'ड' पटकावतो तेव्हा या ठोकळ्यांचा क्रम बदलतो. त्यामुळे या विषाणूच्या जीनोमवर परिणाम होतो. हा क्रम बदलणे म्हणजे म्युटेशन होय. जेव्हा कोरोना विषाणू माणसाच्या शरीरात शिरते तेव्हा त्याचे लक्ष असते स्वतःची आरएनए मोकळी करणे त्याच्या कॉपीज करणे आणि ज्या माणसाच्या शरीरात ते शिरला आहे त्याची प्रतिकार शक्ती निकामी करून आजात पसरवणे. या विषाणूची आरएनए एका पाकिटात

जिल्हा आरोग्य यंत्रणेने नांग कोविड रुग्णसेवेकडे लक्ष्य हेण्याचे आरोग्यमंत्र्यांचे निर्देश

मुंबई/प्रतिनिधि

सार्वजनिक आरोग्य विभागातील पदभरतीसाठीचे प्रक्रिया जानेवारी अखेरपर्यंत पूर्ण करावी. राज्यात कोरोना रुग्णांची संख्या नियंत्रणात येत असून सार्वजनिक आरोग्य यंत्रणेन नॉन कोविड रुग्णांच्या सेवेकडे लक्ष द्यावे. सेवेचे दर्जा उंचावतानाच सौजन्यपूर्ण वागणूक सामान्यांना द्यावी आरोग्य विभागाच्या महत्वाच्या योजनांच्या माहितीचे फलक प्रत्येक ग्रामपंचायतीवर लावावा. दिव्यांगांना प्रमाणपत्र देण्याची प्रक्रिया सुलभ करावी, असे आरोग्य मंत्री राजेश टोषे यांनी सांगितले. या वर्षात नागरिकांसाठी आरोग्य यंत्रणा कोरोनाशी यशस्वी लढा देत आहे. कोरोना नियंत्रणात असला तरी त्यासाठीचे नियम पाळवा आवश्यक आहे. नवीन वर्ष सर्वाना आरोग्यदायी आपि कोरोनामुक्त जावो अशा शुभेच्छा आरोग्यमंत्र्यांनी दिल्या आहेत. विभागातील पदभरतीला गती मिळावी यासाठी आरोग्यमंत्र्यांनी राज्यातील विभागीय आयुक्त, मागासवाक कक्षाचे अधिकारी, आरोग्य उपसंचालक, जिल्हा शल्यचिकित्सक, जिल्हा आरोग्य अधिकारी यांच्याशी निहिंडीओ कॉन्फरन्सिंगद्वारे संवाद साधत आढावा घेतला.

यावेळी आरोग्य विभागाचे प्रधान सचिव डॉ.प्रदिप व्याआयुक्त डॉ. रामास्वामी, संचालक डॉ.साधना तायडी, डॉ.अर्चना पाटील, सह आयुक्त डॉ.सतीश पवार असण्यावेळी उपस्थित होते.

नवीन वर्षाच्या पूर्वसंध्येला आरोग्यमंत्रांनी ही बैठक घेत यंत्रणेला अधिक सक्षमपणे आणि सेवेचा दर्जा उंचावण्याचे आवाहन केले. कोरोना काळात सार्वजनिक आरोग्य यंत्रणेचे काम चांगले झाले असून आता राज्यात कोरोना स्थिती नियंत्रणात येत असल्याचे दिसून येत आहे. त्यामुळे जिल्हा आरोग्य यंत्रणेने नॉन कोविड रुग्णसेवकडे अधिक लक्ष दिले पाहिजे. अनेक दिवसांपासून मोतीबिंदू शस्त्रक्रिया प्रलंबित आहेत त्या तातडीने कराव्यात. मोबाईल सर्जिकल युनिट सुरु करावे, असे आरोग्यमंत्रांनी सांगितले. आरोग्यविषयक राष्ट्रीय कार्यक्रम अधिक प्रभावीपणे राबविण्याची गरज असून राज्य आणि राष्ट्रीय आरोग्य कार्यक्रमांसाठी संनियंत्रणाची प्रणाली विकसित करावी. जेणेकरून प्रत्येक अधिकाऱ्याचे कार्यमूल्यमापन करता येईल. यासाठी संगणक प्रणाली तयार करण्याचे निर्देश आरोग्यमंत्रांनी दिले. आरोग्य विभागाच्या योजनांची प्रभावीपणे प्रचार आणि प्रसिद्धी करावी. त्याचबरोबर या योजनेतर्गत प्रत्येक तालुक्यात एक रुग्णालय सहभागी होईल यासाठी जिल्हा शल्य चिकित्सकांनी प्रयत्न करावे, असे त्यांनी सांगितले. दिव्यांगांना प्रमाणपत्र देताना त्याची प्रक्रिया अधिक सुलभ करावी. हे प्रमाणपत्र शक्य झाल्यास ग्रामीण रुग्णालय आणि उप जिल्हा रुग्णालय स्तरावर देण्यासाठी प्रयत्न करावेत. दिव्यांगांना प्रमाणपत्र मिळविण्यासाठी मानसिक आणि शारीरिक त्रास होणार नाही याची दक्षता घेण्याचे निर्देश आरोग्यमंत्रांनी जिल्हा आरोग्य यंत्रणेला दिले. राज्यातील आरोग्य संस्थांचे अर्धवट बांधकाम पूर्ण करण्यावर भर दिला जात असून जिल्हा यंत्रणेने सार्वजनिक आरोग्य संस्थेतील स्वच्छता, परिसर स्वच्छता, भोजनाचा दर्जा याकडे विशेष लक्ष देऊन सार्वजनिक आरोग्य यंत्रणेचा चेहरा बदलण्याचे काम करावे, असे आवाहन त्यांनी केले.

करायला बघतो. विषाणू अमिनो ऐसिड्सच्या ठोकळ्यांच्या क्रमात बदल करतो. स्पाईक प्रोटिन्सच्या स्केन्समध्ये बदल झाल्यामुळे आपल्या शरीरतल्या अंटीबॉडीज आता या नवीन स्पाईक प्रोटीनला ओळखु शकत नाही. हा विषाणू अधिक जोमाने आजार पसरवण्यासाठी मोकळा होतो. अशा पद्धतीने स्पाईक प्रोटीनमध्ये म्युटेशन होते. आपण नवीन विषाणूचा स्ट्रेन किंवा अवतार आला असे म्हणतो. कोरोना विषाणूची नवी लाट युरोपात आली आहे. कोरोना विषाणूमध्ये आजपर्यंत जवळपास तीस ते पस्तीस छोटेखानी म्युटेशन्स झाले आहेत. कोरोना विषाणू हा जरी स्वतःचा बचाव करण्याकरिता आणि स्वतःला अधिक स्ट्रॅंग बनवण्याकरिता म्यूटेट होत असला तरीही त्याचं प्रत्येक म्युटेशन म्हणजे मानवजातीला धोका निर्माण करेल असे नाही. आपण या विषाणूमध्यल्या इटुकल्या पिटुकल्या बदलामुळे दरवेळी घाबरून जायला नको. जेव्हा इन्फ्लुएंझा परिवारातील विषाणूंवर लस बनवती जाते तेव्हा म्युटेशन्सचा अंदाज शास्त्रज्ञांना असतो. स्पाईक प्रोटिन्समध्ये होणारे संभाव्य बदल लस तयार करतांना गृहीत धरलेले असतात. त्यामुळे लेगेचच आता या कोरोना विषाणूच्या नवीन स्ट्रेनमुळे घाबरून जाण्याची अजिबात गरज नाही. युरोपातील या नवीन कोरोना विषाणूच्या लाटेमुळे आजार पसरवण्याची, आजाराची लक्षण गंभीर करण्याची किंती क्षमता आहे याबाबत ठोस विधान करण्यासाठी लागणारा डेटा आणि विश्लेषण तुर्तास तरी अपुरे आहे. डिसीज स्प्रेडिंगिलिटी आणि डिसीज फर्टेलीटी किंवा मॉरटेलीटी रेट या दोन वेगळ्या बाबी आहेत. त्यामुळे म्युटेशनमुळे आजार पसरवण्याची क्षमता जरी वाढली तरीही आरोग्यावर होणारे परिणाम अधिक वाढतील, मॉरटेलीटी रेट अधिक वाढले असे होत नाही. सार्स या कुटुंबातील विषाणू जे मोस्टली श्वसनाचे आजार पसरवतात, त्याच्यामध्ये म्युटेशन होणे ही अत्यंत नैसर्गिक आणि कॉमन बाब असल्यामुळे कोरोना विषाणूचा नवीन संकरित अवतार आला तरी घाबरून जाण्याची आवश्यकता नाही. विषाणू इव्हॉल्व्ह होत जाणे हा त्याच्या लाईफ्सायकलचा भाग आहे.

ਪਾਨ ੧ ਵਰਤਨ....

विवाहितेच्या मा

पाकडे खिलून रहात असे. वास्तविक कंगना एक विवाहिता हो

बातची

सोमवार दि. ०४ जानेवारी २०२१ ते शनिवार दि. १० जानेवारी २०२१

कष्टेकरांच्या पुढाकारातून छत्र हरवलेल्या माणस कन्येचा विवाह सोहळा थाटात संपत्ती

लातूर/प्रातानधा

समाजामध्य जवऱन जगत असताना
सर्वसामान्य वंचीत, पिढीत घटकांचा संबंध
आपणाला येत असतो. अशा पिढीतांना
आधार देण्याचे काम अनेक लोकप्रतिनिधी
करतात. तसेच एका आर्थिक परिस्थितीमुळे
खचलेल्या व वडीलांचे छत्र हरवलेल्या
विद्या पवार या पदवीधर माणसकन्येचा
संसार जुळविण्याचा संकल्प भाजपा नेते
तथा माजी आ. शिवाजीराव पाटील कब्बेकर
व माजी जि. प. अध्यक्षा सौ. प्रतिभाताई
पाटील कब्बेकर यांनी केला मुंबईतील एका
कंपनीत काम करणार्या रोहीत शिंदे या
मुलाशी लग्नाचा योग जुळूनही
आला. त्याचा हा विवाह सोहळा नवीन
वर्षाच्या आदल्या दिवशी गुरुवारी
११.३० वाजण्याच्या सुमारास स्वामी
विवेकानंद इंटिग्रेशन इंग्लिश स्कूलच्या
परिसरात कब्बेकर परिवारांच्या उपस्थितीत
मोठ्या उत्साहात संपन्न झाला. त्यांनी
सामाजिक बांधिलकीतुन स्वखर्चातून करून
दिलेला आदर्श विवाहसोहळ्याचा आदर्श
इतर लोकप्रतिनिधी व समाजसेवी वृत्तीच्या
नागरीकांसाठी प्रेरणादायी ठरणारा
आहे. खिश्वन समाजातील विद्या पवार या
मुलीच्या घरची परिस्थिती हालाखीची
अचानक वडीलांचे छत्र हरवले अशा
परिस्थितीतही मुंबईसारख्या मोठ्या
शहराच्या ठिकाणी मिळेल ते काम करून
आई आणी छोट्या भावाला सांभाळत
पदवीपर्यंतचे शिक्षण पूर्ण केले. पदवीनंतरही



कुटुंबातील विद्या पवार या मुलीच्या विवाहाचा सोहळ्याच्या खर्च उचलला या विवाहासोहळ्याला मुर्तीरूप आले असून हा विवाह सोहळा मोठ्या उत्साहात संपन्न झाला अशा प्रतिकुल परिस्थितीत दिलेल्या आर्थिक आधारामुळे पवार कुटुंबियांना दिलासा मिळालेला आहे. त्याचा हा सामाजिक बांधीलकीचा आदर्श सध्याच्या परिस्थितीत दिशादर्शक ठरणार आहे धार्मिक क्षेत्रामध्ये काम करीत असताना मानवता हीच जात समजून हा माणसांना कन्येचा हा विवाह सोहळा घडून आणले ही आमच्यासाठी आनंदाची बाब आहे माझी अमेरिकास्थित कन्या आश्चिनी हीच्या मैत्रिण विद्या असल्यामुळे माझ्याकडे तिचे शिक्षण झालेले आहे.

पदावर नोकरीवर असणारा मुलगा
निवडला. याची माहिती मला मिळताच
मानवता हीच जात समजून आम्ही विद्याचे
लग्न लावून देण्याचा निर्णय घेतला. तरे
निर्णय आज रोजी पूर्णही झाला. याचे
समाधान वाटते. त्यामुळे त्यांच्या वैवाहिक
वाटचालीस शुभेच्छा अशी भावनाही मार्जी
आ. शिवाजीराव पाटील कव्हेकरांने
माणसकन्येच्या विवाह सोहळ्यात
व्यक्त केली.

द्वाराताल कमालवाडा ग्रामपंचायत बिनावराध



देवणां/प्रातोनश्च

देवणी तालुक्यातील कमालवाडी ग्रामपंचायतील निवडूनीसाठी भरण्यात आलेले ११ पैकी उमेदवारी अर्ज मागे घेऊन शुक्रवारी दि. १ जानेवारी रोजी कमालवाडी ग्रामपंचायत बिनविरोध काढून तहसीलदार सुरेश घोळवे यांच्या प्रमुख उपस्थिती पेढे भरवून नुतन वर्षाच्या पहिल्याच दिवशी विजय आनंद उत्सव साजारा करण्यात आला.

उमेदवाराना आपल अज माग घतल यामुळ आता सहा अर्ज शिळ्हक राहिल्याने सदर सहा उमेदवार हे बिनविरोध विजय ठरले आहेत. सातवी एक जागा अनुसूचित जमाती तथा एसटी या संबर्गासाठी राखीव असून या जागेवर एक ही उमेदवारी अर्ज दाखल झाला नसल्याने सदर जागा ही आता रिक्त राहणार आहे मात्र उर्वरित सहा जागा आज बिनविरोध पण निघाल्या आहेत. बिनविरोध निवड करण्यात आलेल्या सदस्यांत बालाजी प्रताप गणापुरे, श्रीमती भारत बाई सूर्यभान, वि त पल सत्यद अहमद मोहम्मद, श्रीमती लताबाई रामचंद्र येथे, गणेश भिराव हक्के, व श्रीमती अनिता गोविंद कांदनगिरे यांचा समावेश आहे. निवडणुका बिनविरोध पार पडल्याबद्दल तहसीलदार सुरेश घोळवे व निवडणूक निर्णय अधिकारी एसआर. एडले व बी.पी. गुडसूरकर यांनी ग्रामस्थांचे अभिनंदन केले आहे निवडणुका बिनविरोध झाल्यानंतर ग्रामस्थांतके आनंदोत्सव साजरा करण्यात आला.

पान और वर्खना....

पालकमत्रा आमत दशमुखाना फरवला...
कामे कूताना फक्क कंवटदगंचा विचार केला त्यामले बाभल

काम करताना फक्त कंत्राटदाराचा विचार कला. त्यामुळे बाबळगांव निलंगा, औसा ते निलंगा, लातूर ते रेणापूर आणि निलंगा ते शहाजानी पौराद या रस्त्यांची कामे निकृष्ट दर्जाची झालीत. निलंगा ते शहाजानी पौराद या रस्त्याचे ६५ टक्के काम पूर्ण झाले असून ३५ टक्के काम बाकी ठेवले हे. पण सिमेंटच्या या रस्त्याला तब्बल एक किमीची मोठी चीर उंटलेली असून त्यात भरधाव मोटार सायकलचे टायर गेल्यास मोठापद्धात होऊन मोटार सायकलस्वाराचा मृत्यू होऊ शकतो. अजून त्याचे ३५ टक्के काम बाकी आहे. उर्वरित कामाला फक्त एक वर्ष लेले असताना जर रस्त्याची हि हालत असेल तर पुढे काय? कारण वर्षभरात या रस्त्यावर अपघात होऊन काहींचे यात बळी गेले आहेत. त्यामुळे अमित देशमुख आणि अशोक चव्हाण या महापुरुषांनी या त्यावरून एकदा मोटार सायकलने प्रवास करून दाखवावा म्हणजे नांना कल्ले कि कंत्राटदाराने सरकाराला कसा चुना लावलाय. या कंत्राटदाराने शेतकऱ्यांची मोठी फसवणूक केली आहे. या मार्गावर तंगारा, जवळगा, सावरी, सागरेंडा आदी गावे आहेत. कंत्राटदाराने गावातील शेतकऱ्यांच्या जमिनीतील मुरुंमाचे बेकायदेशीर उत्खनन रून सरकाराचा कोट्यावधी रुपयांचा महसूल बुडवला आहे. तसेच हे उत्खनन करताना शेतकऱ्यांना सांगितले कि या मुरुंमांच्या बदल्यात नव्यांच्या शेतात काळी कसदार माती आणू टाकू, पण प्रत्यक्षात माती नव्यजी रॅबिट, दगड धोंडे आणि डांबराचे मोठे ढेकळे आणून टाकली आहेत. त्यामुळे त्या गरीब अल्पभूधारक शेतकऱ्यांकडे जी एक-दोन मोटर जमीन होती तीही नापीक झाली. माने जवळगा येथील शेतकीरी जय दिगंबर पवार या शेतकऱ्याला कंत्राटदाराने असेच फसवल्याने नाही. तसेच आत्महत्या करण्याचा प्रयत्न केला होता, पण सुदैवाने तो वावला. मात्र प्रशासनाने त्याची दखल घेतली नाही. उलट लिसांकून त्याला दमदाटी करण्यात आली. शेतकऱ्यांच्या शेतातले मरस्त्याच्या कामासाठी नेताना केवळ साधी नोटी केलेली अंग्रीमेंट रेण्यात आली होती. पण प्रत्यक्षात मात्र या उत्खननासाठी महसूल नव्याची परवानगी घ्यावी लागते, त्याची रोयाल्टी भरावी लागते, पण कंत्राटदाराने तसे काहीही केलेले नाही. त्यामुळे सरकाराचा कोट्यावधीचा महसूल बुडाला. जर उद्या तलाठ्याने या जमिनीचे मोजमाप केले आणि त्याची उत्खनन करून महसूल न भरता बेकायदेशीर माती उत्खनन केल्याचे नव्यांच्या लक्षात आले तर तो सरळ कंत्राटदाराने बुडवलेला महसूल तकऱ्याच्या सातबारावर बोजा चढवेल आणि ते पैसे त्या बिचाऱ्यात शेतकऱ्याला भरावे लागतील. म्हणजे एका निकृष्ट दर्जाच्या रस्त्याच्या अधकामासाठी बिचाऱ्या शेतकऱ्याला केवळी मोठी किमत चुकवावी शकणार आहे आणि तसे झाले तर अगोदरच या दुष्काळप्रस्त जिल्ह्यात विचाऱ्या एकेका दाण्याला मोहताज असलेल्या शेतकऱ्यांचे काय हाल तील याचा विचार या जिल्ह्याचे पालकमंत्री अमित देशमुख आणि वर्जनिक बांधकाम मंत्री अशोक चव्हाण यांनी करावा! या सवणुकीप्रकरणी शेतकऱ्यांनी तहसीलदार, जिल्हाधिकारी सर्वांना वेदने दिली, पण गरीब शेतकऱ्यांची कुरुकीही दाद घेतली नाही. शेतकीरी लिसांकडे गेले पण पोलिसांनी शेतकऱ्यांनाच आरोपीच्या पिंजऱ्यात तो केले. शहजाद औराद पोलीस ठाण्याचे सहा. पो. निरीक्षक सूर्यवंशी नव्यी फसवणूक झालेल्या शेतकऱ्यांना मदत करायची सोडून तुम्ही त्याच्या कामात अडथळे आणीत असल्याने तुमच्यावर गुन्हे दाखल आणीरीन! अशी धमकी दिल्याचे तिथल्या शेतकऱ्यांनी सांगितले. तकऱ्यांनी केवळ त्या परिसरातील रस्त्याचे काम पूर्ण झाल्यावर कंत्राटदार सामान घेऊन जात असताना त्याला अडवले व अगोदर अम्हाला दिलेला शब्द पूर्ण कर एवढेच कंत्राटदाराला सांगितले आणि वढग्यासाठी सूर्यवंशी साहेब शेतकऱ्यावर गुन्हे दाखल करायला निघाले. अरण कंत्राटदाराने इतर प्रशासकीय अधिकाऱ्यांप्रमाणे सूर्यवंशी हेबांचाही खिसा गरम केलेला असावा, म्हणून ते कंत्राटदारावर कारवाई अरण्याएवजी पिंडीत शेतकऱ्यावर कारवाई करण्याची भाषा करीत आहेत.

प्रकरणी आता काँग्रेसच्या अनुसुचित जाती जमाती सेलचे प्रदेशाध्यक्ष राजाराम मळ्याळ यांनी शेतकऱ्यांना न्याय मिळवून देण्यासाठी कंत्राटदाराच्या विरुद्ध आक्रमक भूमिका घेण्याचे ठरवले आहे. तेह्या आता अमित देशमुख साहेब आणि अशोक चव्हाण राज्यात तुमचे सरकार

सखोल चौकशी करून कंत्राटदार शिंदे अण्ड कंपनीवर कारवाई आणि सरकार व शेतकऱ्यांना फसवणाऱ्या या कंत्राटदाराला क्यादीत टाका अशी मागणी शेतकऱ्यांनी केली आहे.

सोशल मिडियावरच्या मैत्रीमुळे नशिबच.

रा आस्वाद घेतला. त्याने डाव साधला होता. तो लग्न करेल या भाव
या तिने त्याला सर्वस्व दिले होते. मात्र तिने एका नाराधमाकर विश्वास ठेव
होता. त्यानंतर ती मुंबईला निघून गेली. एकमेकांचे नेहमी फोन कॉरले

व व्हाट्स्‌अप कालाग मुरुच हात. आता ता त्याला वारवार लगाबाबा विचारत होती. तो तिला, 'मेरा अभी जॉब ठिक से नर्हीं चल रहा थंस्को असे तो तिला म्हणत होता. त्याचाही काहीतरी प्रॉब्लेम असी अशी मनाची समजूत करत ती गप्प बसत होती. तो मात्र तिला वारंकॉल करत होता. व्हीडीओ कॉल करायला लावत होता. मला तुला बघायचे आहे असे सांगून तो तिला कपडे बाजूला करून दाखवायचा आग्रह करत होता. कधी-कधी त्याने तिला नम्ही अंगदर्शन द्यायला लावले. ती त्याच्यावर विश्वास ठेऊन कैमेच्यासमोर कृत उतरवत होती. मात्र तो या व्हीडीओ कॉलींगचे स्क्रिनशॉट काढून ठेण्ही होता. एकदा तो तिला म्हणाला, 'मेरा बर्थ डे है तुम्हे जालना असे पडेगा.' त्याचा वाढदिवस असल्यामुळे ती बसने येण्यास तयार झाली ती जालना बस स्थानकावर उतरताच तो तिला एका लॉजवर घेणेला. तेथे बर्थ डे सेलिब्रेशन करत असतांना त्याने तिला नम्ही होण्याचा भाग पाडले. तो देखील विवस्त झाला. दोघांनी नग्नावस्थेत बर्थ सेलिब्रेशन केले. दोघेही नम्ही असल्यामुळे साहजीकच त्याची वारपेटली होती. त्याने तेथेही तिच्याओबत समागम केले. तिने गिफ्ट म्हणून आणलेली रक्कम तिच्याकडून काढून घेतली. ती त्याच्या भुलथाप भुलली होती. तो तिला वाड्ले तेव्हा भोगत होता व पैसेही मागत होती. अशा प्रकारे दुहेरी लुट तो करत होता. आता त्याने आपला खरात तिला दाखवण्यास सुरुवात केली. तिचे अश्लील फोटो व व्हिडीओ त्याने तिला व्हाट्स अॅपवर पाठवले. तु मुझे पैसे भेज नही तो तेरे फोटो और व्हीडीओ सारे रिश्तेदारोको भेज दुंगा अशी तो तिला धमकी लागला. त्याच्या धमकीला घाबरून ती त्याला फोन पे च्या माध्यम पैसे पाठवू लागली. त्यामुळे दिवसेंदिवस नासीरला पैसांची खुप तुम्ही सुटली. तो तिला वारंवार पैसे मागू लागला. इंस्टाग्राम वरून त्याने तिला नातेवाईकांचे मोबाईल क्रमांक मिळवले. या क्रमांकावर सर्व फोटो आणि व्हीडीओ पाठवण्याची धमकी देण्याचा त्याने सपाटाच लावला. तिला व्युटीपॉर्लरच्या व्यवसायाला लॉकडाउन व कोरोनामुळे मंदी आली होती. पैसे मिळत नसल्यात अखेर नासेने ते फोटो तिच्या नातेवाईकांना पाठवले. त्याने तिच्या नातेवाईकांना धमकी दिली की तुम्हरे लडकीके यह फोटो नही देण्ही चाहते तो मुझे पैसे भेज दो. आपल्या मुलीचे विवस्त फोटो बघून तिला आई वडीलांना धक्काच बसला. आपल्या मुलीला फसवणाऱ्या नासेने धडा शिकवण्यासाठी त्यांनी ओशिवारा पोलिस स्टेशन (पश्चिम मुंबई) गाठले. त्यांनी सर्व हकीकित फिर्यादीच्या रूपात दाखल केली. सदर गुजाराती जालना येथे घडला होता. त्यामुळे हा गुन्हा शुन्य क्रमांकाने नोंदवले. तो जालना येथे पुढील तपासकामी रवाना करण्यात आला. सदर बाबाजालना पोलिस स्टेशनला सदर गुन्हा भाग ५ गु.र.न.७०८/२० भा.द.३७६(२), (ए), ३५४ (अ), (क), ५०९, ५०६, ४०६, ४१६ अ आयटी अँकृत नुसार दाखल करण्यात आला. पो.नि. संदर्भ देशमुख यांच्या मार्गदर्शनाखाली सदर गुन्ह्याचा पुढील तपास सुरु करण्यात आला. संशयीत नासेर खान अफसर खान याला सापला रचून ताब्दी घेण्यात आले.

दिसेंबर २०२० रोजी हि तरुणी पनवेल रेल्वे स्थानकावर सकाळी उतरल्यानंतर त्या दिवशी ती शिवा नावाच्या आपल्या ओळखीच्या इसमाबारोबर राहिली होती. २७ डिसेंबर रोजी ती नावाच्या घरातून तो नवीकोटीमध्ये आणला गेला असावा असावा असावा असावा असावा

बाहर पडला. पनवले रळ्व स्थानकाजवळ शवाचं घर आह. तिथून ती बाहेर रस्त्यावर येताच तिने एका रिक्षाला हात दाखवला. ती रिक्षा थांबताच तिने त्या रिक्षावाल्यास गांधी गार्डन जवळ सोडण्यास सांगितले. ती रिक्षात बसल्यानंतर याची रिक्षाने वेग घेतला. रिक्षा चालवत त्या नराधमाने पिंडीत तरुणी बरोबर गोड गोड बोलत तिच्याकडून सर्व माहिती काढून घेतली. तेंव्हा त्याला कळाले की हि तरुणी इकडे अनोख्यां आहे. तिला या शहराची काहीच माहिती नाही.आपण रिक्षा कुठेही फिरवली तरी हिला काहीच कळणार नाही.आता हे सावज आपल्या जाळ्यात अलगत फसले आहे. हा विचार करीत त्या नराधमाने एक भयंकर कुटील डाव आखला. तरुणीचे सौंदर्य पाहून त्याची नियत फिरली. आता हिचा जबरदस्तीने उपभोग घ्यायचा कट त्याने रचला. यानंतर जे होईल ते होऊ दे पण आता हिला सोडायचे नाही. असा त्या नराधमाने निश्चय केला होता. हा सर्व कुकर्माचा विचार करीत तो रिक्षा चालवत होता.तो निर्मनूष्य जागा शोधत होता. त्याची रिक्षा आडमार्गाने जात असताना पिंडीत तरुणीला त्याचा संशय आला.तेंव्हा तिने त्याला हटकले ही पण त्याने पिंडीत तरुणीला समजावून सांगण्याच्या सुरास सांगितले की मँडम आपण शर्ऊकट मार्गाने जात आहे. तरीही पिंडीत तरुणीच्या डोक्यात धोक्याची घंटा वाजत होती. रस्ता निर्मनूष्य असल्याने ती कुणाकडे मदत हि मागू शकत नव्हती. आता त्याची रिक्षा बडघर निर्दिच्या किनारी आली होती.तेथे रिक्षा थांबवून आरोपीने तरुणीला दगडाने ठेचून ठार मारेन अशी धमकी देत तिला फरफटत स्प्रेशनभूमी जवळील झुटपात नेऊन तिच्यावर जबरीने बलात्कार केला. आपले काम आपला हेतू साध्य झाल्यानंतर आरोपी नराधम घटनास्थळावरून पळून गेला. पिंडीत तरुणीने स्वतःला कसेबसे सावरत तिने पनवेल शहर पोतीस ठाणे गाठले.तिथे पिंडीत तरुणीने सहाय्यक पोलीस निरीक्षक मोनाली चौधरी यांची भेट घेऊन आपल्यावर घडलेला सर्व प्रसंग सांगितला. नवी मुंबई पोलीस आयुक्त बिपिनकुमार सिंग, सहाय्यक पोलीस आयुक्त डॉ. जय जाधव, अप्पर पोलीस आयुक्त डॉ. बी जे शेखर, पोलीस उप आयुक्त शिवराज पाटील, सहाय्यक पोलीस आयुक्त रविंद्र गडे यांच्या कुशल मार्गदर्शनाखाली पनवेल शहर पोलीस ठाण्याचे वरिष्ठ पोलिस निरीक्षक अजयकुमार लांडगे, पोलीस निरीक्षक (गुन्हे) संजय जोशी, सहाय्यक पोलीस निरीक्षक मोनाली चौधरी, पोलीस उपनिरीक्षक सुनिल तारमाळे आणि तपास पथकाने या गुन्ह्याचा तपास सुरु केला. गुन्हा गंभीर स्वरूपाचा असल्याने या गुन्ह्याच्या तपासावर सर्व उच्चपदस्थ पोलीस अधिकारी लक्ष ठेऊन होते. गुन्हे प्रकटीकरण शाखेचे पोलीस अधिकारी सुनिल तारमाळे, पोलीस हवालदार विजय आहिरे, वाघमारे, पोलीस अंमलदार राजू खेडकर, विनोद पाटील, सुनिल कर्दनमाने, यादवराव घुले, पंकज पवार, परेश म्हात्रे आणि गणेश चौधरी यांनी या तपासाची धुरा आपल्या खांद्यावर घेतली. पिंडीत तरुणी ज्या ठिकाणाहून रिक्षात बसली होती त्या ठिकाणी तपास पथकाने लक्ष केंद्रित करून त्या रिक्षाचा शोध पोलीसांनी सुरु केला.स्थानिक झोपडपट्टी त्या आसपासच्या सोसायटीच्या सीसीटिव्ही फूटेज हे सर्वच पिंजून काढले. तपास पथकाने थोडीही उसंत न घेता वेगाने तपासाला सुरुवात केली होती. तेंव्हा पोलीसांच्या तांत्रिक तपासाला यश आले. तो संशयित रिक्षा चालक कोण होता हि महत्वाची माहिती पोलीसांच्या हाती लागली. संशयीत नराधम रायगड जिल्ह्यातील पनवेल शहरातील बारवाई गावचा राहणारा आहे. पोलीसांनी लागलीच त्या गावात जाऊन सचिन लालुप्रसाद शर्मा (वय २६) यास ताब्यात घेतले. आरोपी सचिन शर्मा यास पनवेल पोलीस ठाण्यात आणून त्याची प्राथमिक चौकशी केली असता आरोपीने गुन्ह्याची कबुली दिली. पिंडीताचे सौंदर्य त्यात ती एकटी व नवखी असल्याने आपल्या हातून हा गुन्हा घडल्याचे आरोपीने पोलीसांना सांगितले. या गुन्ह्याचा कोणताही धागादोरा नसताना पोलिसांनी अवघ्या १२ तासांत या गुन्ह्याची उकल करून आतील आरोपीच्या मुसक्या आवळून त्याला पोलीस कोठडी दाखवली.

